

BULIMIE... TRÁ•PENĀ• NA DLOUHO

ĀšterĀ½, 18 srpen 2009

Kousek od Bohemky jsem potkala kamarádku a zakecaly jsme se. ProtoĀ¾e se mi s ní pĀ™ijemná povídalo, Ā™ekla jsem si, svou single kavárenskou idylu si udĀ›lám jindy, a nabídla jí, aĀž jde se mnou. NejdĀ™ív se jí moc nechtĀ›lo, ale pak jsem Ā™ekla, Ā¾e ji zvu na malakov, a to jí asi bylo blbý odmítnout. Jak se ukázalo, problém nebyl v penĀ›zích. Je to kamarádka z kamarádek, který vĀ¾dycky ráda potkám, ráda si s nimi povídám, ale cílenĀ› se nesetkáváme.

Vzaly jsme si obĀ› dva zákusky a kafe a dál jsme v klidu klábosily o všem moĀ¾ným. Najednou uprostĀ™ed rozhovoru - zrovna jsem jí dramaticky líĀ•ila nĀ›jaký svĀ›j hrĀ›zný záĀ¾itek - z niĀ•eho nic povídá: "ChtĀ›la bych se moct check jako ty." VĀ›bec jsem to nepochopila. Kamarádka pokračĀ•ovala: "Jako Ā¾e bych se chtĀ›la nebát ukazovat zuby, kdyĀ¾ se smĀ›ju." Na to já: "Co to je za pitomost?" NaĀ•eĀ¾ kamarádka ze sebe vysypala, Ā¾e má komplex ukazovat pĀ™i smíchu zubů, protoĀ¾e má uĀ¾ nĀ›kolik let bulimii a na pĀ™edních zubech má znatelnĀ› narušenou sklovinu. Taky mi Ā™ekla, Ā¾e nĀ›kdy chtĀ›la sníst zákusek bez toho, aniĀ¾ by potom mĀ›la pocit, Ā¾e má v Ā¾aludku kilo mouky, a nepádila na záchodek to vyblinkat. ÚplnĀ› mĀ› to vyvedlo z konceptu a pĀ™ipadala jsem si jak jedna Ā¾enská postava z Tartuffa, které její sluĀ¾ka "Co? Zamrzla vám Ā™eĀ•? Vy mlĀ•íte? No zdrávas. Mám snad odĀ™íkat tu vaši roli za vás?"... Vzhledem k tomu, Ā¾e to byla v relativnĀ› krátké době druhá kamarádka, která se mi s touhle divnou nemocí svĀ›Ā™ila, bych tak pĀ™ekvapená být nemĀ›la... Rozdíl je v tom, Ā¾e ta pĀ™edchozí kamarádka je uĀ¾ pár let OK. Hm. K psychologovi prý chodí, ale nepomoc to. Po prĀ•kách byla unavená a zabíraly jí jen krátkou dobu. Její borec po ní kdysi dávno chtĀ›l, aby zhubla pĀ›t kilo. PĀ™itom on sám taky není Ā¾ádná houĀ¾viĀ•ka, ale dost velkej narcis... Jó, všimla jsem si, Ā¾e ta kamarádka poslední dobou hodnĀ› zhubla. Ā›íkala, Ā¾e dĀ™ív se pĀ™eĀ¾írala a pak zvracela, ale kdyĀ¾ tímto zpĀ›sobem nehubla, jí mĀ› nĀ›kolikrát dennĀ›. NemĀ›Ā¾e se toho zbavit, po zvracení má nejdĀ™ív nádherný pocit Ā•istoty a lehkosti, pak výĀ•itky... Ā™ jsem jí, Ā¾e je to z mého pohledu hroznĀ› zvrácená nemoc. Ā½e ji nechápu, a Ā¾e se to moĀ¾ná Ā•asem spraví... Ā½e moĀ¾ná taky ne. Ā½e mi je líto, Ā¾e jí nikdo nemĀ›Ā¾e pomoci. MoĀ¾ná aĀž zkusí zmĀ›nit psychologa, nĀ›kdy to pomĀ›Ā¾e taky ne. Jiná moje kamarádka totiĀ¾ "bojuje" (dost divnej boj) s anorexií a bulimií asi 10 let... Ā½e mĀ› mrzí, Ā¾e jí nemĀ›Ā¾u poĀ™ádného poradit, ani pomoci... ProtoĀ¾e jsem si jistá, Ā¾e uĀ¾ jí radilo tisíc lidí... ProstĀ› - kaĀ¾dý má asi nĀ›jaké tr, kterého se buĀ• zbaví nebo ne... NĀ›kdo se vylĀ•í, a nĀ›kdo ne. Jak z bulimie, tak tĀ™eba z boreliózy... Nic se nedá paušalizovat. Kecy dodávající sebevĀ›domí nepomáhají. Ach jo. Ā•lovĀ›k musí sám. SnaĀ¾it se poznat nepokĀ™ivenou realitu, tĀ™eba v kontrastu s tĀ›Ā¾šími problémy neĀ¾ je škola, vzhled, chlapi... Zdá se vám mĀ›j postoj pĀ™íliš negativistickej a chladnej? Jo, je, uznávám. V blízkým okolí znám asi pĀ›t bulimiĀ•ek/anorektiĀ•ek. A znám je spoustu let. A "vylĀ•ená" mi pĀ™ipadá jen jedna... Rozinka NEMÁTE TAKĚ S TOUTO NEMOCÍ NĀ›JAKĚ ZKUŠENOSTI?S NĀ›KÝM ZE SVĚHO OKOLÍ?